

[Ole Vig Jensen]

voksenpædagogiske uddannelser. Når vi i betænkningen siger, at det er vigtigt at udvikle nye uddannelsesstilbud, alternative uddannelsesstilbud, så er dette et af de områder, hvor jeg tror at Th. Langs seminarium kan yde bidrag, og hvor der kan placeres uddannelser ud over, hvad der allerede i dag eksisterer på HF-området. Afgørende er det naturligvis, at vi udnytter den kapacitet, der bliver til rådighed, når læreruddannelsen indskrænkes.

Vi har haft mange problemer med at komme på plads med linjefagsmodellen. Nu har vi valgt en løsning, som jeg håber at det vil være til at leve med for seminarierne. Jeg tillægger det også betydning, at vi har fået aftalt en lempelse af loven om kursusvirksomhed ved seminarierne.

Der bliver jo ikke tale om at ændre den lovgivning, der sikrer de 2 frie skolers opretholdelse, nemlig Ollerup og Tvind, men det har været ministerens ønske at standse læreroptagelsen på Tvind.

I det radikale venstre har vi den holdning, at vi til disse uddannelser på samme måde som på andre områder må stille krav, og at de må bidrage, også når der skal ske indskrænkninger og begrænsninger. Vi ønsker ikke denne læreruddannelse nedlagt, og vi tillægger det betydning, at undervisningsministeren i et svar til udvalget har sagt, at han i 1983 vil optage forhandling med Tvind med henblik på de kommende år. Det vil vi følge med stor interesse.

Om økonomien er kun at sige, at fra radikal side har det ikke været et ønske specielt på dette felt at hente besparelser hjem. Det gør vi i kraft af den måde, vi har disponeret på. Det er vort ønske, at vi på anden måde afsætter midler til en udbygning af uddannelsesstilbuddene til de unge, og jeg forstår, at det i øvrigt er i fuld overensstemmelse med, hvad regeringen selv ønsker at lægge op til i den redegørelse, vi skal diskutere i begyndelsen af det nye år.

Det betyder noget, om vi nu kan fortsætte debatten, ikke om nedlæggelser, men om, hvordan vi mest hensigtsmæssigt indretter læreruddannelsen under de nye forhold, også i forhold til den folkeskole, vi har i dag. Det skal være mit håb, at det kan blive den konstruktive udgang på den debat, vi nu har haft igennem de senere måneder.

Tinning (VS):

Jeg vil godt starte med det mindste, der kan siges om det her forlig, nemlig det positive, for det er ikke meget.

Der kan vel siges 2 positive ting. Først og fremmest, at vi nu er blevet endnu flere i det her land, der ikke kan have nogen som helst respekt for det, man kalder demokrati og folkestyre. Mage til grinagtig og samtidig dybt tragiisk forestilling skal man dog lede længe efter! Det er set før, og vi vil givetvis komme til at se noget lignende igen, men ind imellem er det lidt svært at gå rundt herinde og huske på, at vi har at opføre os med værdighed, tale pænt og sådan noget, når man ser, hvad det er for en omgang studehandler, og hvad ved jeg, som foregår.

Vi fik jo at vide fra starten, at det her var en sag, vi skulle forholde os sagligt til. Der lå nogle bestemte kriterier for udvælgelse af de seminarier, der skulle nedlægges. Efterhånden som sagen er skredet frem, er det blevet helt krystalklart, at der er ét eneste kriterium, der har været vigtigt, nemlig: er det her seminarium godt at inddrage i en handel for at få skabt et flertal? Er det ikke så godt, så finder man på at inddrage et andet. Kan det gå i en handel, så bruger man det. Det, der er det saglige kriterium også for undervisningsministeren, er mulighederne for at lave gode handler. Det har været klart for os i lang tid. Vores respekt for det såkaldte demokrati og folkestyre har aldrig været særlig omfangsrig, så at sige, men nu må vi være flere, der ved, at sådan er det.

Det andet positive er naturligvis, at undervisningsministerens meget faste bemærkninger om, at det kunne under ingen omstændigheder, i hvert fald meget dårligt, lade sig gøre at nå op over de 68 hold fra 1983, også viste sig at være noget, man kunne tage med forbehold. Også dér gælder det sædvanlige kriterium: hvis det er nødvendigt for en handel at forlade de dér 68 hold, så gør man det, og nu er vi da kommet op på 73 hold i 1983-84 og 72 hold i 1984-85.

Det var så det positive, der var at sige om det.

Det negative fylder selvfølgelig en hel del mere. Jeg synes, at der kan være grund til at kigge på det såkaldte forlig – det kalder man det jo. Jeg er godt klar over, at hvis man vil forsøge at finde frem til et parti, som ville